

til den foreliggende Finantslov. Jeg skal ikke give mig af med at stemme for den, men jeg skal beredvillig stemme for deres Vndringsforslag, for at de kunne faae Finantsloven saaledes, som de ville have den baade nu og siden. (Ufbrydelse). Ja, Forslagene kunne være saa stemme, at jeg ikke kan stemme derfor, men det antager jeg paa ingen Maade, de ville blive. I ethvert Fald skal jeg med Beredvillighed være saa imødekommende i denne Henseende, som det er mig muligt; men de Herrer maa vide, at jeg ogsaa lægger alt Ansvar derfor nu og fremdeles paa dem (Stemmer: Det kan man ikke gjøre, det er ikke rigtigt. Andre Stemmer: Man skulde være optraadte aktivt). Man siger, at vi skulde være optraadt og have været aktive; men, mine Herrer! det indeholder tillige den Forbring, at vi med det Samme skulde have tilintetgjort Oppositionen, og have tvunget de Herrer til at kaste sig med Gud og Daar i Armene paa vore tidligere Modstandere, det vilde i alt Fald efter min Overbevisning have været den absolute Konsekvens af en aktiv Optraaden fra vor Side. Jeg har handlet derefter, og naar jeg ikke har kunnet unddrage mig fra den Overbevisning, saa mener jeg, at min Fremgangsmaade har været fuldstændig loyal og rigtig. Jeg ønsker derfor de Herrer al mulig Held og Lykke paa deres fremtidige Bane, og jeg ønsker dem et blødt Sæde, hvad enten det bliver indenfor Ministerdøren eller udenfor den, jeg ønsker dem, at de Konsekvenser, hvortil de have hengivet sig, ikke alene maa blive behagelige for dem selv, men ogsaa maa blive nyttige og gavnlige for Landet og Folket.

Ordføreren (Holstein): Jeg takker det ærede Medlem for hans gode Ønsker; de have rørt mig kjendelig; jeg skal ikke komme ham videre i Veien, men jeg vil lade ham beholde sin Overbevisning og sine Profetier og den hele Historie fra Først til Sidst. Jeg skal kun i Anledning af hans Vidnesbyrd takke ham, fordi han har godkjendt, hvad jeg har sagt, at jeg kun vilde forhandle med Hvermand, der ikke vare Provisorister, og modsatte mig Provisorierne og deres Ministerium. Jeg tror, at jeg har gjort begge Dele, og naar det ærede Medlem søger at modbevise, hvad jeg har sagt, ved at fortolke mit Udtryk „Provisorister“ hvorom han meget godt veed, om hvem jeg brugte det, over paa de øvrige Hvermand her i Salen, saa er dette Noget, som jeg antager, at han og de Herrer maa afgjøre med hinanden; men at det er blevet misforstaaet af noget Menneſte, undtagen af det ærede Medlem og hans Overbevisning, tror jeg ikke. Hermed skal jeg forøvrigt lade det ærede Medlem ganſke rolig ligge. Naar jeg har bedet om Ordet, er det kun for at gjøre et Par Bemærkninger, som jeg anser for høist fornødne lige overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den

Balgfreds (Berg). Det ærede Medlem begyndte med et Forsøg paa at forklare, at det, hvorpaa det kom an i Fjor i Fællesudvalget, var — der er et Par ærede Medlemmer, der staaes, og jeg vil gjerne bede dem om at gjøre det lidt sagtere, for at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Balgfreds kan høre, hvad jeg siger — det ærede Medlem for Veile Amts 2den Balgfreds sagde, at vor Stilling i Fjor med Hensyn til konstitutionelle Punkter i Fællesudvalget ingenlunde var den, jeg havde sagt, thi det var netop Formen, det kom an paa, og det ærede Medlem sagde endvidere, at det ingenlunde var Tilfældet, at det kun var Indholdet, Realiteten, det kom an paa, men at vi netop maatte hævde Punkterne saaledes, som de stode, fordi vi maatte vise, at vi ikke lode os kommandere af Landsthinget til at forandre Finantsloven, som det vilde have den. Saaledes sagde det ærede Medlem; om ikke Ord til andet, saa tror jeg dog, at det var Indholdet af hans Paastand. Men nu skal jeg gjøre opmærksom paa, at det er en meget stor Misforstaaelse; thi det ærede Medlem maa undskylde mig, en Dag eller ganſke kort Tid før Rigsdagssamlingens Slutning, kan man ikke komme ind med Lovforslag for at løse Stridspunkter. Men jeg behøver ikke at indlade mig videre derpaa. Jeg skal kun minde det ærede Medlem om hans egne Udtalelser i den Betænkning, han selv har skrevet i Fjor. Der findes fuldstændig Forklaring. Jeg vil bede ham skjænke mig Opmærksomheden et Dieblis. Der siger det ærede Medlem med Hensyn til de første konstitutionelle Punkter, dem han vilde have, at vi skulde opgive: „Vi stillede derfor til 2den Behandling i Udvalget imødekommende Forslag netop om de Punkter, hvorpaa Flertallet efter vor Formening satte mest Pris (sfr. de af os nedensfor stillede Forslag om Theatret og Forsvarsbevillingerne), og da Flertallet fremdeles lagde afgjørende Vægt paa, at vi navnlig ligeledes opgave Spørgsmaalene om Kronborg Amtstue og Stiftsmidlerne, indrømmede vi uden at dele de fremsatte Indvendinger om disse Punkter, at der i Folkethingets Stilling med Hensyn dertil ikke turde antages at ligge nogen absolut Hindring for at imødekomme Landsthinget ogsaa deri, dersom disse Indrømmelser ikke vilde have medført særegne Ulemper paa Grund af Administrationens Forhold til disse Spørgsmaal“. Utsaa af Hensyn til Administrationen, af administrative Hensyn var det, at det ærede Medlem ikke den Gang gif ind derpaa; men ellers var der Intet i Veien for ham for den Gang ogsaa at opgive de to Punkter, her er Tale om. Jeg vil minde derom, fordi det ærede Medlem holdt en lang, meget begejstret Tale om Umuligheden af at gjøre det. Men jeg vil haabe, at, efterat han har hørt sine egne Udtalelser, ere vi ude derover. Dernæst siger det ærede Medlem, at jeg ikke havde vist, at det var en usædvanlig Praxis, der var fulgt. Nei, und-